

РЕШЕНИЕ

№ 13499

гр. София, 06.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
публично заседание на 12.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **272** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. ЗМГО.

Производството по делото е образувано по подадена от З. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], представляван от адв. М., жалба срещу решение № РС-161/1/13.10.2025 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 12 ЗМГО е оставена без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2020/159492-/45/19.06.2023 г. срещу решение от 24.04.2023 г. на състава по опозиции, с което подадената опозиция срещу регистрацията на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, е уважена, а регистрацията на марката отказана.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, поради постановяването му при съществени нарушения на процесуалните правила и несъответствието му с материалния закон и допуснати процесуални нарушения. Посочва, че са налице данни в ТР, че „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД е в процедура по ликвидация. В същото време, административният орган не е взел предвид това обстоятелството, още повече когато са назначени двама или повече ликвидатори, какъвто е настоящия случай, те могат да представляват дружеството само заедно. Безспорно установено е, че капиталът на процесното дружество е притежание на двамата съдружници - Е. Б. и З. Г., при равно дялово участие. От партидата на дружеството се установява, че двамата съдружници са били вписани като управители, представляващи дружеството поотделно, след това са вписани като ликвидатори на дружеството. Представителната власт на ликвидаторите е неограничена, но в рамките на ликвидационните цели /чл. 268, ал. 1 ТЗ/ и като законен органен представител те могат да представляват дружеството в ликвидация пред административни и съдебни органи, но във връзка и с целите на

ликвидационния процес. Поради това, всички подадени по преписката документи и извършени процесуални действия, след вписване на ликвидация в ТР, от името на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД в ликвидация, но подписани само от единия ликвидатор, нямат правна стойност и не пораждаат правни последици, т.е. те са недействителни.

В оспореното решение е посочено, че „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД е в процедура по ликвидация, като в същото време ответникът е приел, че дружеството „не е с прекратена дейност, видно от данните в Търговския регистър“. Това твърдение счита за невярно. Прекратяването на дейността на търговското дружество, означава, че то вече не предлага стоки или услуги, както и няма потребители на тези стоки и услуги, които да се объркат или да бъдат въведени в заблуждение. Счита за ирелевантно за спора обстоятелството дали процесната марка е състояща се от или съдържаща се във фирмата на дружеството, тъй като то вече е прекратено. Също без правно значение е дали процесното дружество извършва дейност в същата сфера, в която заявената от жалбоподателя марка търси закрила, тъй като „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД е вече прекратено и не извършва никаква дейност. Посочва, че от момента на подаване на заявлението за регистрация на исканата марка с вх. № 159492 от 14.07.2020 г., до настоящия момент, няма взето решение на Общото събрание на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД и няма изразена воля на съдружниците за вземане на такова решение за регистрация на процесната марка, нито пък вече прекратеното търговско дружество би могло да вземе такова решение. Поради това счита, че няма законова пречка за регистрация на исканата процесна марка, заявена от жалбоподателя. Видно от приложените счетоводни документи по партидата на дружество безспорно се доказва обстоятелството, че наименованието на търговеца не е актив на дружеството. Същото не търпи никакви вреди от регистрацията на процесната марка, както и не би могло да има каквито и да е било преки или косвени ползи от крайното решение за отказ за регистрация на марката. Моли за отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Развива доводи, че докато ответното дружество е функционирало, същото се е представлявало от двама управители. След прекратяването му, имуществото на дружеството е разпределено и то не развива дейност. Назначени са двама ликвидатори, които могат да го представляват, но въпреки това дружеството се представлява само от единия съдружник. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – председателят на Патентно ведомство на Република България, чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на жалбоподателя.

В писмени бележки развива доводи, че в подадената жалба срещу процесното решение не са налице аргументи по съществуването на спора, а единствено такива относно обстоятелството защо според жалбоподателя е следвало административният орган да не разглежда спора или да приеме, че дружеството-опонент не съществува, независимо от това, че същото не е прекратило дейността си и реално има двама съдружници-ликвидатори, които законно могат да представляват дружеството. Излага подробни съображения относно процесуалната възможност на дружеството-опонент „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД – в ликвидация, да упражнява правата си в административното производство в пълен обем, като посочва, че съдружници, управители и ликвидатори в дружеството са З. Г. Г. и Е. А. Б., които, съгласно данни от ТР, управляват поотделно. Посочва, че споровете между съдружниците са ирелевантни по отношение на произнасянето по жалбата срещу решение по опозицията от 24.04.2023 г. във връзка със заявка за регистрация на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана.

По съществуването на спора излага доводи, че са налице всички от кумулативно предвидените в чл. 12, ал. 7 ЗМГО предпоставки за отказ на регистрация на процесната марка, а именно: наличие на регистрация на фирма, която предхожда датата на заявяване на процесната марка; процесната марка да се състои от или да съдържа фирменото наименование на опонента; фирменото наименование да е използвано на територията на Република България преди датата на заявяване на процесната марка във връзка със стоки и/или услуги; идентичност или сходство между стоките/услугите, за които е използвана фирмата, и тези, за които е заявена процесната марка. Излага подробни съображения по всеки от елементите от фактическия състав на чл. 12, ал. 7 ЗМГО. Моли за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованата страна – „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД, чрез адв. Ш., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Твърди, че по отношение на съдружника Г. е доказано с решение, че същият има насрещни интереси с тези на дружеството, които продължават в качеството му на ликвидатор.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че З. Г. Г., в качеството му на физическо лице, е подал заявка за регистрация на марка S. Project construction management investment, комбинирана, заведена с вх. № 159492/14.07.2020 г., за стоки и услуги от класове 35, 36 и 37 на МКСУ.

На 29.01.2021 г. в ПВ на Р. България е постъпила опозиция с вх. № BG/N/2020/159492-(8) срещу регистрацията на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана. Опозицията е подадена от името на дружеството „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД, от Е. А. Б. – съдружник в дружеството, чрез адвокат. Опозицията е подадена на основание чл. 52, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 7 ЗМГО и е насочена срещу всички услуги от клас 35, 36 и 37, за които марка с вх. № 159492 е заявена. Опонентът е посочил, че заявената за регистрация марка съдържа фирмата „С. П.“, която е използвана в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги.

На същата дата – 29.01.2021 г., от името на опонента „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД, представлявано от другия управител и съдружник З. Г. Г., е депозирано искане с вх. № BG/N/2020/159492-(6), с което последният декларира, че оттегля подадената опозиция срещу регистрацията на марка S. Project construction management investment, комбинирана.

Със заповед № 3-109-(1)/01.02.2021 г. на председателя на ПВ е назначен състав за разглеждане на опозиция с вх. № BG/N/2020/159492-(8) от 29.01.2021 г. срещу заявка за регистрация на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана.

Предвид противоположно изразената воля на съдружниците, опозиционният състав е постановил решение от 16.02.2021 г., с което прекратява производството по опозиция вх. № BG/N/2020/159492-(8)/29.01.2021 г., поради направеното оттегляне на опозицията.

Решението е обжалвано от името на опонента чрез Е. Б.. С определение № 9731/08.12.2021 г. по адм.д. № 2582/2021 г. на АССГ, съдът е отменил решението на състава по опозиции за прекратяване на производството и е изпратил преписката по опозиция срещу регистрацията на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, на състава на ПВ за продължаване на производството по нея. Съдът е приел, че в това производство З. Г. Г. действа като представител на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД, в качеството му на негов управител от една страна, а от друга – действа от свое име, като интересите на дружеството и З. Г. са насрещни. Съгласно чл. 18, ал. 1 във връзка с чл. 29, ал. 4 ГПК, при противоречие в интересите

между представляван и представител следва да бъде назначен особен представител, като съдът приема, че това следва да стане само при липса на друг законов или упълномощен такъв, от законов представител без насрещни интереси. Съдът е приел, че в случая, като е зачел направеното от З. Г. от името на „София Проджект“ ООД, с което имат противоречиви интереси, изявление за оттегляне на опозицията, административният орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, довело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

Определението на АССГ не е обжалвано и е влязло в сила на 05.01.2022 г.

С решение от 13.01.2022 г. производството по заявка № 159492 е възобновено.

На опонента, по електронен път, е изпратено уведомление по чл. 55, ал. 3 ЗМГО за отстраняване на формални недостатъци, прочетено от негов представител на 03.02.2022 г. На 02.03.2022 г. е изпратен отговор, с който се отстраняват формалните нередовности по опозицията, като се излагат аргументи за приложимостта на нормата на чл. 12, ал. 7 ЗМГО и се представят доказателства под опис.

С уведомление от 15.03.2022 г., на основание чл. 57, ал. 1 ЗМГО, опозицията и доказателствата към нея са изпратени на заявителя, като на страните е предоставен 3-месечен срок за постигане на споразумение, каквото не е постигнато в рамките на този срок.

С уведомление от 24.06.2022 г., на основание чл. 57, ал. 4 ЗМГО, на заявителя е предоставен 2-месечен срок за отговор на опозицията. Такъв е постъпил на 15.07.2022 г. и с него заявителят възразява срещу посочените в опозицията доводи. Сочи, че всички приложени писмени договори са сключвани само от заявителя З. Г., в качеството му на управител на дружеството, а Е. Б. няма и не е имал участие в така предоставените доказателства. Твърди, че не е налице припокриване на заявените услуги, за които търси закрила процесната марка, с предмета на дейност на дружеството. Твърди също, че дружеството е регистрирано на 12.02.2007 г., регистрацията е извършена от заявителя и той е автор на наименованието на дружеството. Последното се ръководи единствено от заявителя на процесната марка. Сочи също, че заявителят, в качеството си на управител и представляващ „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД, на 10.03.2008 г. назначава като служител Е. Б., който по-късно е назначен за управител на това дружество. Твърди също, че от основаването си до момента на отговора по опозицията дружеството се явява временен ползвател на създадените и реално притежавани от него рекламни материали и лого, служещи за основа на процесната марка. Счита, че с влизането на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД в ликвидация отпада интересът, който дружеството би имало от опозицията. Иска регистрация на процесната марка. Прилага доказателства по опис.

На основание чл. 57, ал. 5 ЗМГО отговорът на заявителя и приложените към него доказателства са изпратени на опонента, който със становище от 31.08.2022 г. възразява срещу аргументите на заявителя. Оспорва доводите на заявителя, че единствено той е развил дружеството „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД и процесната марка. Сочи, че опонентът Е. Б. е управител, считано от 27.12.2011 г., до която дата управител е бил И. В. Д.. В тази връзка оспорва твърденията на заявителя, че той е автор на наименованието на дружеството, както и че то е ръководено само и единствено от него. Създаването на собствен уебсайт, домейн, рекламни материали, лого и др., служещи за основа на процесната марка, както и всичко, свързано с предмета на дейност на дружеството, определя като действия на управителите, приети въз основа на решения на съдружниците и с капитала на дружеството. Изтъква, че на 01.07.2013 г. управлението на дружеството е възложено на Е. Б., като договорът е валиден и не е прекратен към момента на депозиране на становището. Счита, че марката е част от активите на дружеството и се възприема като част от масата на несъстоятелността на дружеството. При евентуална регистрация на

процесната марка настоява за отмяната ѝ на основание чл. 35, ал. 3 ЗМГО. Прави допълнително искане процесната марка да бъде прехвърлена и регистрирана на действителния ѝ притежател – дружеството „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД, съгласно чл. 12, ал. 9, т. 2 ЗМГО. Представя доказателства по опис.

На основание чл. 57, ал. 6 ЗМГО становището на опонента и приложените към него доказателства са изпратени на заявителя за становище, каквото е постъпило на 14.10.2022 г. В становището се поддържа тезата, че заявителят на процесната марка е неин създател и че всички представени от опонента доказателства за временното използване на логото от дружеството са негова собственост. Поддържа се искането за регистрация на марката.

С решение от 24.04.2023 г., постановено на основание чл. 57, ал. 9, т. 2 ЗМГО, опозиционният състав отказва регистрацията на марка S. Project construction management investment, с вх. № 159492/14.07.2020 г., за всички услуги (класове 35, 36 и 37 МКСУ), за които се търси закрила, поради изпълнението на всички елементи от кумулативния фактически състав на чл. 12, ал. 7 ЗМГО.

Решението на състава по опозиции е оспорено по реда на чл. 69, ал. 1, т. 3 ЗМГО от З. Г. Г., чрез адв. М., с жалба от 19.06.2023 г., в която жалбоподателят твърди, че не са налице основания за отказ за регистрацията във връзка с основанието по чл. 12, ал. 7 ЗМГО. Навежда и доводи за наличие на основания за спиране на административното производство. Изтъква наличие на търговски спорове и разнопосочни интереси на съдружниците-ликвидатори на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД – в ликвидация, като счита, че е налице основание за спиране на производството до окончателното приключване на процеса по заличаване на самото дружество в ТР, съгласно взетите решения на Общо събрание на дружеството-опонент от 30.06.2022 г. В случай че не бъде уважено искането за спиране, жалбоподателят претендира да се постанови решение, с което се отменя решението за отказ на заявената от него марка.

Със заповед № 3-443-(1)/22.06.2023 г. председателят на ПВ, на основание чл. 69 ЗМГО, е назначил състав по спорове за разглеждане на жалбата, който да изготви становище за вземане на решение по нея.

С уведомление от 04.08.2023 г., получено на 11.08.2023 г., постъпилата жалба е изпратена на заинтересованата страна – опонент в производството по опозиция, като в рамките на предоставения срок по чл. 75, ал. 5 ЗМГО е постъпил отговор от 01.09.2023 г., с който се иска подадената жалба да бъде оставена без уважение, а решението за отказ на регистрацията да бъде потвърдено. Възражава срещу искането за спиране на административното производство.

С уведомление от 20.09.2023 г. постъпилият отговор, на основание чл. 75, ал. 6 ЗМГО, е изпратен до пълномощника на жалбоподателя, който със становище от 26.10.2023 г. оспорва представителната власт на пълномощника в производството поради това, че не е упълномощен от двамата съдружници и ликвидатори на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД – в ликвидация, поради което настоява становището от 01.09.2023 г. да не бъде вземано предвид при разглеждане на жалбата. В заключение, поддържа подадената от него жалба и иска отмяна на обжалваното решение и допускане до регистрация на заявената марка.

В отговор на становище от 26.10.2023 г. е постъпило становище от 20.12.2023 г. от лицето, подало опозиция, в което с подробни аргументи са оспорени доводите, изложени в становището на З. Г.. В заключение, иска се потвърждаване на обжалваното решение от 24.04.2023 г.

С молба от 05.02.2024 г. жалбоподателят уведомява, че след проведено на 27.09.2023 г. Общо събрание на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД – в ликвидация е взето протоколно решение, с което лицето Е. А. Б. вече е изключен и като съдружник в дружеството. Решението на общото събрание е обжалвано от изключения съдружник и е образувано висящо т.д. № 1869/2023, VI-18 с-в, СГС,

ТО, за което е представено съдебно удостоверение. Със същата молба жалбоподателят счита, че са налице основания за спиране на административното производство по жалбата, като оставя преценката на административния орган.

В отговор на молбата от 05.02.2024 г. е представено становище от 06.03.2024 г., с което опонентът оспорва искането за спиране, като твърди, че направено на този етап, искането цели единствено шиканиране на процеса. Твърди, че не са налице предпоставките за исканото спиране, тъй като решението по образуваното пред СГС производство за вписване по партидата на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД на заличаване на Е. А. Б. като съдружник и ликвидатор не следва да окаже влияние при постановяване на решението по жалбата от 19.06.2023 г., доколкото фактите и обстоятелствата, които ще се разглеждат при постановяване на решението на СГС са възникнали през 2023 г. и са неотнормими към спора пред ПВ. Иска произнасяне с решение по чл. 75, ал. 10 ЗМГО.

В отговор на становището от 06.03.2024 г., жалбоподателят, с молба от 24.04.2024 г., отново оспорва представителната власт на адв. Ш., доколкото последната е еднолично упълномощена само от единия ликвидатор на дружеството, който, след проведено на 27.09.2023 г. Общо събрание е изключен като съдружник в „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД. С тези аргументи иска спиране на производството до произнасяне на съда, тъй като изключването и заличаването като ликвидатор на съдружника, подал опозиция, е от съществено значение за решаване на преписката. С молба от 21.01.2025 г. опонентът, чрез процесуалния си представител адв. Ш., прилага решение № 49/09.01.2025 г. по т.д. № 1869/2023 г. на СГС, ТО, VI-18 с-в, с което съдът признава за установено по предявените от Е. А. Б. искове с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че са нищожни, като невзети решенията по т. 3 и т. 12 от дневния ред, приети на Общото събрание на съдружниците от 27.09.2023 г. на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД-в ликвидация. В тази връзка излага доводи за надлежност на процесуалното представителство и иска произнасяне с решение по реда на чл. 75, ал. 10 ЗМГО, с което да бъде потвърдено обжалваното решение от 24.04.2023 г. Решението не е влязло в сила.

Със Заповед № 3-516-(1)/06.08.2025 г. на председателя на ПВ е определен състав по спорове за разглеждане на жалба от 19.06.2023 г. от З. Г. Г. срещу решение от 24.04.2023 г. на състав по опозиции във връзка със заявка за регистрация на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана.

Назначеният състав по спорове е изготвил становище за вземане на решение по реда на чл. 75, ал. 10 ЗМГО, с което е прието, че всички елементи на кумулативния фактически състав на чл. 12, ал. 7 ЗМГО са изпълнени, поради което регистрацията на процесната марка следва да бъде отказана за всички услуги, за които се търси закрила.

С решение № РС-161-(1)/13.10.2025 г., на основание чл. 75, ал. 10, т. 5 ЗМГО, председателят на ПВ е оставил без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2020/159492-(45)/19.06.2023 г. срещу решението от 24.04.2023 г. на състав по опозиции, с което подадената опозиция срещу регистрацията на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, е уважена, а регистрацията на марката отказана.

В мотивите на решението административният орган е приел, че не са налице основанията за спиране на производството по спора, тъй като правните и фактически действия на участващите в производството лица, както и образуваното дело във връзка с изключването на единия съдружник от дружеството „С. П.“ – в ликвидация, са факти, които нямат пряко значение относно валидните волеизявления на страните в административното производство, тъй като в това производство водещо е съхранението на законните интереси на дружеството, изразяващи се в недопускане регистрация на марка, която съдържа фирменото наименование на същото. Председателят на ПВ

изцяло е възприел изводите на състава по спорове, като е приел, че всички кумулативно предвидени елементи на фактическия състав на чл. 12, ал. 7 ЗМГО са изпълнени, поради което регистрацията на процесната марка следва да бъде отказана за всички услуги, за които се търси закрила. Приел е, че доказателствата, представени с жалбата, са във връзка с отношенията между съдружниците в дружеството-опонент, които са ирелевантни към изясняването на спора по същество, тъй като същите не променят изводите за изпълнение на относителното основание за отказ на заявената марка. Приел е също, че представянето на доказателства във връзка с дружествените действия от името на единия съдружник З. Г. не оборва достигнатия извод за използването на по-ранното фирмено наименование чрез доказателствата, представени от името на другия съдружник – Е. А. Б.. В този смисъл се е позовал на определение № 9731/08.12.2021 г. по адм.д. № 2582/2021 г. на АССГ, в което е посочено, че при противоречиви интереси между съдружниците следва да се отчете интересът на дружеството, представлявано от останалите съдружници. С тези мотиви е приел, че опонентът успешно е доказал наличието на кумулативните предпоставки, визирани в чл. 12, ал. 7 ЗМГО, предвид което решението на опозиционният състав е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

Решението е връчено на представител на жалбоподателя на 21.10.2025 г.

Жалбата от З. Г. Г., чрез адв. М., срещу решението е подадена на 16.12.2025 г. в Патентно ведомство на Р. България.

По делото е представено решение № 603/28.11.2025 г., постановено по т.д. № 275/2025 г. по описа на Апелативен съд – С., с което е потвърдено решение № 49/09.01.2025 г. по т.д. № 1869/2023 г. на СГС, ТО, 18 състав, с което съдът е уважил предявените от Е. А. Б. против „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД /л./ искове с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК и е признал за установено, че са нищожни като невзети решенията по т. 3 до т. 12 от дневния ред, приети на 27.09.2023 г. от общо събрание на съдружниците на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД /л./

Представена е и касационна жалба с вх. № 3560/09.02.2026 г. на Апелативен съд – С., подадена от „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД /л./, представлявано от ликвидатора З. Г. Г., срещу решение № 603/28.11.2025 г., постановено по т.д. № 275/2025 г. по описа на Апелативен съд – С..

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение № РС-161/1/13.10.2025 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 12 ЗМГО е оставена без уважение жалба с вх. № BG/N/2020/159492-/45/19.06.2023 г. срещу решение от 24.04.2023 г. на състава по опозиции, с което подадената опозиция срещу регистрацията на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, е уважена, а регистрацията на марката отказана.

Жалбата срещу процесното решение е подадена в срока по чл. 84, ал. 1 ЗМГО, от легитимирано лице, адресат на решението на председателя на ПВ, с което се оставя без уважение негова жалба от 19.06.2023 г. срещу решението от 24.04.2023 г. на състав по опозиции, с което подадената опозиция срещу регистрацията на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, е уважена, а регистрацията на марката отказана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По съответствието на решението с процесуалния закон.

Оспореният в настоящото производство акт попада в хипотезата на чл. 75, ал. 12 ЗМГО. Същото, в съответствие с нормата на чл. 75, ал. 12 ЗМГО, се взема от председателя на Патентно ведомство или оправомощен от него заместник-председател. Компетентността на издателя на процесното решение – председателя на Патентно ведомство, произтича от ЗМГО, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл. 146, т. 1 АПК. Същото е постановено в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като съдът не констатира пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл. 75, ал. 1 до ал. 10 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Производството е образувано по заявка за регистрация на марка S. Project construction management investment, комбинирана, заведена с вх. № 159492/14.07.2020 г., за стоки и услуги от класове 35, 36 и 37 на МКСУ, срещу която заявка е подадена опозиция от страна на дружеството „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД – в ликвидация, от един от съдружниците в дружеството, чрез адвокат. На същата дата, от името на опонента, чрез другия управител и съдружник, е депозирано искане за оттегляне на опозицията, поради което с решение от 16.02.2021 г. опозиционният състав е прекратил производството по опозицията. Решението за прекратяване е отменено от АССГ и преписката е изпратена на състава по опозиции за продължаване на производството, поради което производството по заявка № 159492 е възобновено. Опозицията е разгледана и след изтичане на съответните срокове и изясняване на релевантните факти, производството по опозицията е приключило с постановяване на решение, с което регистрацията на марка S. Project construction management investment е отказана. Решението на състава по опозиции е оспорено от З. Г. Г., в резултат на което е постановено процесното решение.

Настоящият съдебен състав приема, че не са налице допуснати от органа съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна и процесуално основание. Настоящият състав намира, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Такива съществени нарушения на административнопроизводствените правила не се констатираха. Определяща за крайния изход на спора ще е преценката за съответствие на акта с материалноправните разпоредби.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

Преди да извърши преценка относно наличието на кумулативно предвидените елементи от фактическия състав на чл. 12, ал. 7 ЗМГО, настоящият съдебен състав намира, че следва да се произнесе по възражението на жалбоподателя, касаещо извършените процесуални действия от името на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД след вписване на ликвидацията в ТРРЮЛНЦ. По делото не се спори, че към датата на подаване на заявка за регистрация на марка S. Project construction management investment, комбинирана – 14.07.2020 г., както и към датата, на която е постъпила и в следствие оттеглена опозицията срещу регистрацията на тази марка – 29.01.2021 г., дружеството „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД не се намира в производство по ликвидация и се представлява от двамата си управители З. Г. Г. и Е. А. Б., действащи поотделно. Не е спорно и, че на 30.06.2022 г. е проведено общо събрание на съдружниците, на което са взети решения за

прекратяване на дружеството и откриване на производство по ликвидация, определен е 6-месечен срок за приключване на ликвидацията, считано от публикуване на поканата до кредиторите в ТРРЮЛНЦ и за ликвидатори са избрани управителите на дружеството З. Г. Г. и Е. А. Б.. Поканата до кредиторите е обявена в ТР на 01.11.2022 г. Обстоятелствата относно ликвидацията, респективно ликвидаторите, са вписани в ТРРЮЛНЦ на 24.10.2022 г., от която дата ликвидаторите поемат управлението на дружеството.

В производството по ликвидация, ликвидаторите представляват дружеството и имат правата и задълженията на изпълнителния му орган, съгласно чл. 269, ал. 1 ТЗ. По силата на чл. 268, ал. 1 ТЗ ликвидаторите са длъжни да довършат текущите сделки, да съберат вземанията, да превърнат останалото имущество на дружеството в ликвидация в пари и да удовлетворят кредиторите, като могат да сключват нови сделки, само ако това се налага от ликвидацията. Изброяването на функциите на ликвидаторите в законната норма представлява регламентация на целите на ликвидационното производство. Относно правата и задълженията на ликвидаторите е направено препращане към правата и задълженията на изпълнителния орган на дружеството, т.е. при дружество с ограничена отговорност – към управителя. В този смисъл, след откриване на производството по ликвидация, ликвидаторът изпълнява функциите на изпълнителен орган на дружеството, но тези функции и представителната му власт са ограничени от целите и задачите на ликвидационното производство. С оглед предвидените в закона хипотези, при наличието на които производството по ликвидация може да бъде прекратено, откриването на производство по ликвидация не води автоматично до десезиране на управителните органи на дружеството и същите продължават да съществуват в правния мир. Действително, съгласно разпоредбата на чл. 269, ал. 2, изр. 1 ТЗ, когато при откриване на производство по ликвидация са назначени повече от един ликвидатор, ликвидаторите представляват дружеството само заедно. Касае се за учредена задължителна колективна (съвместна) представителна власт на ликвидаторите, т.е. правновалидната воля на това дружество следва да се формира и изразява съвместно от двамата ликвидатори.

В конкретния случай обаче, опозицията правилно е счетена за допустима, тъй като дружеството е обявено в ликвидация едва към момента на произнасяне на състава по опозиции по реда на чл. 57, ал. 9, т. 2 ЗМГО. Ликвидацията не заличава незабавно търговеца. Дружеството в ликвидация продължава да съществува като юридическо лице и страна по висящи производства до момента на заличаването му от ТРРЮЛНЦ. Едва със заличаването от ТРРЮЛНЦ по реда на чл. 273 ТЗ дружеството губи своята правосубектност и не може да бъде надлежно легитимирана страна в производството. Дотогава дружеството разполага с процесуална възможност да упражнява правата си с оглед съхраняване на дружествените интереси. В този смисъл е и определение № 9731/08.12.2021 г. по адм.д. № 2582/2021 г. на АССГ, съгласно което при противоречие на волеизявленията на съдружниците, важно е съхраняването на интересите на дружеството. В тази връзка, настоящият състав споделя извода на административния орган, че споровете между съдружниците се явяват ирелевантни по отношение на произнасянето по жалбата срещу решение по опозицията от 24.04.2023 г. във връзка със заявка за регистрация на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, доколкото волята на дружеството, обективирана с опозицията, подадена от името на единия от съдружниците, е с оглед съхранението на законните интереси на дружеството, изразяващи се в недопускане на регистрацията на марка, която съдържа фирменото наименование на същото. До приключване на производството по ликвидация със заличаване на търговеца от ТРРЮЛНЦ дружеството, макар и с прекратена търговска дейност, разполага с правосубектност. По тези съображения настоящият съдебен състав намира за неоснователно възражението на

жалбоподателя за недействителност на действията, извършени само от един от двамата ликвидатори след вписване на ликвидацията в ТРРЮЛНЦ.

Неоснователно е и възражението, че доколкото дружеството вече е прекратено, същото не предлага стоки и услуги и няма потребители, респективно те не могат да се объркат или да бъдат въведени в заблуждение. Както бе посочено по-горе, макар да не извършва търговска дейност, дружеството продължава да съществува в правния мир до окончателното му заличаване от ТРРЮЛНЦ. В случая административният орган е отказал да регистрира марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, като е приел, че опонентът успешно е доказал наличието на кумулативните предпоставки, визирани в чл. 12, ал. 7 ЗМГО, който извод съдът намира за правилен.

Съгласно чл. 12, ал. 7 ЗМГО при опозиция, подадена от търговец, не се регистрира марка, състояща се от или съдържаща фирмата му, която е използвана в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги. Фактическият състав на разпоредбата включва: 1. регистриране на марка, която 2. се състои от или 3. съдържа фирмата на друго лице-търговец без неговия вид /§ 1, т. 9 ДР ЗМГО/, 4. която фирма е използвана в Република България, 5. като това следва да бъде преди датата на подаване на заявката за регистрация, 6. и отново е посочено, че се касае за идентични или сходни стоки или услуги.

По смисъла на ТЗ търговец е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от сделките, изрично посочени в чл. 1, ал. 1, т. 1 – т. 15 от същия закон. Наименованието, под което търговецът упражнява занятието си и се подписва, е неговата фирма (чл. 7, ал. 1 ТЗ). В ал. 2 на чл. 7 ТЗ е регламентирано, че освен предписаното от закона необходимо съдържание, всяка фирма може да включва означение на предмета на дейност, участващите лица, както и свободно избрана добавка. Законът поставя изискване фирмата да отговаря на истината, да не въвежда в заблуждение и да не накърнява обществения ред и морала. В чл. 7, ал. 5 ТЗ е въведена забрана фирмата да бъде идентична или сходна със защитена марка, освен ако търговецът има права върху нея. Законът не придава значение на едни или други елементи от фирменото наименование и съответно не поставя изискване за отличителност. За разлика от марката, която може да бъде използвана от притежателя ѝ във вид, различен, макар и несъществено, от вида, в който е била регистрирана, фирменото наименование е онова, под което търговецът упражнява дейността си и не може да варира.

Нормата на чл. 12, ал. 7 ЗМГО е ясна. Забраната за регистрация се отнася до марка, която включва в себе си фирмата на търговеца по някой от изрично посочените начини: знакът се състои от фирменото наименование – т.е. словният му елемент е идентичен с това наименование, или марката е съставена от фирменото наименование в неговата цялост плюс допълнителни словни елементи. Този извод се налага при съпоставка на нормите на чл. 7, ал. 5 ТЗ и чл. 12, ал. 7 ЗМГО. В първия случай законът забранява фирменото наименование да бъде идентично или сходно със защитена марка, докато във втория ограничава регистрацията на марка, която се състои от или съдържа, т.е. включва изцяло фирмата.

В случая няма спор и е установено със събраните писмени доказателства, че опонентът е търговец, чиято фирма е регистрирана в ТР на 05.02.2007 г., т.е. преди датата на подаване на заявката за регистрация на процесната марка – 14.07.2020 г. Несъмнено е, че спорният знак съдържа изцяло фирмата на опонента под формата на словния елемент “S. ПРОЕКТ”. Доказано е и използването на фирменото наименование на територията на Република България преди датата на заявяване на процесната марка във връзка с услуги „строителство“ (клас 37 на МКСУ) и „сделки с недвижимо имущество“ (клас 36 на МКСУ). Изследвани са идентичността и сходството

на стоките и услугите на заявената и по-ранната марка, като е установено, че между заявените услуги от класове 35, 36 и 37 на МКСУ, за които търси закрила процесната марка, и услугите, за които е използвана фирмата на опонента, е налице идентичност и сходство. Тези изводи на административния орган напълно се споделят от настоящия съдебен състав, като съдът намира, че са налице всички елементи от кумулативния фактически състав на чл. 12, ал. 7 ЗМГО, поради което регистрацията на процесната марка правилно е отказана за всички услуги, за които се търси закрила.

Тук следва да се отбележи, че възраженията на касатора не са насочени към изводите на административния орган относно осъществяването на фактическия състав на чл. 12, ал. 7 ЗМГО, а са мотивирани с довода, че доколкото дружеството е с прекратена дейност, то ирелевантни за спора са идентичността и сходството на стоките и услугите, обстоятелството дали процесната марка е състояща се от или съдържаща се във фирмата на опонента, както и дали процесното дружество извършва дейност в същата сфера, в която заявената от жалбоподателя марка търси закрила.

Съдът намира тези възражения за неоснователни. Както се посочи по-горе, търговското дружество престава да съществува като правен субект от момента на неговото заличаване в ТРРЮЛНЦ, след като са уредени всички задължения и остатъкът от имуществото е разпределен. Вписването на възникването предопределя и необходимостта от вписване на заличаването му, за да се признае преустановяване съществуването на юридическото лице. По тези съображения, за да се признае правното значение на превопрекатителния факт относно дружеството като субект на правото, е необходимо вписване на заличаването му в търговския регистър, от който момент се приема, че юридическото лице е изгубило своята правосубектност (в този смисъл Решение № 428/20.06.2005 г. на ВКС по т. д. № 574/2004 г., ТК; Решение № 798/20.12.2005 г. на ВКС по т. д. № 439/2005 г.). До настъпване на този момент обаче, следва да бъде изпълнена целта на режима, предвиден в чл. 12, ал. 7 ЗМГО, а именно да се представи на търговеца защита в случаи, при които неговата фирма бъде включена или се съдържа в марки на трети лица. Такава защита в конкретния случай е предоставена чрез издаване на процесното решение на председателя на ПВ, с което е оставена без уважение жалбата срещу решението на опозиционния състав от 24.04.2023 г. на състав, с което подадената опозиция срещу регистрацията на марка вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, е уважена, а регистрацията на марката – отказана.

По изложените по-горе съображения във връзка с момента, от който дружеството в производство по ликвидация губи своята правосубектност и престава да съществува в правния мир, неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че доколкото в периода от 14.07.2020 г. (момента на подаване на заявлението за регистрация на процесната марка) до момента на депозиране на жалбата срещу решението на председателя на ПВ липсва взето решение на Общото събрание на „СОФИЯ ПРОДЖЕКТ“ ООД за регистрация на процесната марка, съответно изразена воля на съдружниците за вземане на такова решение, нито пък вече прекратеното търговско дружество би могло да вземе такова решение, то липсва и законова пречка за регистрацията на исканата марка. Пречката за регистрацията на заявената марка е именно защита на законните интереси на дружеството, изразяващи се в недопускане на регистрация на марка, която съдържа фирменото наименование на същото, която защита продължава до момента, в който юридическото лице загуби своята правосубектност чрез заличаването му от ТРРЮЛНЦ. Този извод на съда не се променя от обстоятелството дали наименованието на търговеца е актив на дружеството, или не. В случая фирменото наименование е отличителният белег, който индивидуализира търговеца сред останалите стопански субекти и дава изключителното право на

последния да се легитимира в търговската си дейност със собственото си наименование, като защитата по чл. 11 ТЗ във връзка с чл. 12, ал. 7 ЗМГО продължава до заличаването на търговеца от ТРРЮЛНЦ.

Горното налага извод, че са налице всички кумулативно предвидени елементи на фактическия състав на разпоредбата на чл. 12, ал. 7 ЗМГО, поради което искането подадената опозиция да бъде отхвърлена, а заявената за регистрация марка да бъде допусната до регистрация за всички заявени услуги от клас 35, 36 и 37 на МКСУ, е неоснователно, съответно решението на председателя на ПВ, с което същото е оставено без уважение е правилно и законосъобразно.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспореното решение на председателя на ПВ за правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата – отхвърлена.

По разноските:

На жалбоподателя не се дължат разноски.

С оглед изхода на спора, разноски на ответника се дължат, като се претендират такива за юрисконсулт. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 200,00 лв. (102.26 евро).

На заинтересованата страна се дължат разноски, съобразно чл. 143, ал. 4 АПК, но такива не са претендирани, поради което не следва да се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК. Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от З. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], представляван от адв. М., срещу решение № РС-161/1/13.10.2025 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 12 ЗМГО е оставена без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2020/159492-/45/19.06.2023 г. срещу решение от 24.04.2023 г. на състава по опозиции, с което подадената опозиция срещу регистрацията на марка с вх. № 159492 S. Project construction management investment, комбинирана, е уважена, а регистрацията на марката отказана.

ОСЪЖДА З. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], **ДА ЗАПЛАТИ** на Патентно ведомство на Република България сумата от 102.26 евро (200 лв.), представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: